

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 28. session 1980.

(Beslutningsforslag nr. B 49. Fremsat 25/11 80 i betænkning fra udenrigsudvalget. Første behandling 2/12 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 129 stemmer mod 15.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til Nordisk Råds danske delegation.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af udlånslofterne.

[Af Askjær Jørgensen (FP) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 38. Fremsat 7/11 80).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):**

Ganske vist er det en årligt tilbagevendende begivenhed, at fremskridtspartiet ønsker udlånslofterne diskuteret, men jeg må indrømme, at jeg havde regnet med, at vi kunne slippe for denne diskussion i år, da udlånslofterne nu er blevet suspenderet og formentlig fortsat vil være suspenderet.

Derfor kunne jeg måske nøjes med at konstatere, at der ikke er noget egentligt formål med denne debat. På den anden side synes jeg, det er rimeligt at benytte lejligheden til at give nogle oplysninger til forslagsstillerne for at rydde nogle af deres formodede misforståelser af vejen.

Udlånsloftet for pengeinstitutterne blev indført i 1970 i en situation . . .

Formanden:

Jeg håber ikke, økonomiministeren forstyrrer gruppemøderne rundt omkring i salen!

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

. . . hvor der var en for kraftig krediteksponation. Det var dengang forudsat, at det skulle være midlertidigt, idet man var opmærksom på, at en fastlåsning af udlånsstrukturen kunne have en uheldig indflydelse på konkurrenceforholdene imellem pengeinstitutterne. Samtidig var man opmærksom på, at udlånsloftet kunne give anledning til fremvækst og systematisering af et gråt kreditformidlingssystem.

De stærke spændinger i økonomien, herunder det betydelige betalingsbalanceunderskud, har imidlertid nødvendiggjort, at det midlertidige udlånsloft nåede at fejre 10 års jubilæum her i foråret.

Udviklingen af kreditefterspørgslen i det sidste halve år har nu gjort det muligt at suspendere udlånsloftet, men jeg vil gerne understrege, at dette ikke må tages som udtryk for, at der nu kan gennemføres væsentlige lempelser i penge- og kreditpolitikken. Betalingsforholdene over for udlandet og eksistensen af et betydeligt privat underskud over for udlandet sætter afgørende grænser herfor.

Når man alligevel har kunnet suspendere udlånsloftet, skyldes det, at vi for første gang i ti år er i en situation, hvor man kan tillade en friere konkurrence mellem pengeinstitutterne, men det er ikke det samme som, at man kan tillade, at systemet løber løbsk. Det er blevet tilkendegivet over for pengeinstitutterne, at de fortsat må være tilbageholdende med lån til forbrugsformål, at væksten i udlånene for det enkelte pengeinstitut må reflektere væksten i indlånene, og at væksten i udlånene for pengeinstitutterne under ét må

[Økonomiministeren]

holdes inden for en ramme på omkring 6 pct. i den kommende ni måneders periode.

Hvis væksten for det enkelte pengeinstitut eller for systemet som helhed kommer til at overstige disse rammer, vil man stramme lånebetingelserne i Nationalbanken, og hvis dette ikke er nok, kan det blive nødvendigt at genindføre absolutte grænser for udlånsaktiviteten, dog ikke målt ved kredittilsagn som under det nu suspenderede udlånsloft, men ved loft over de faktiske udlån. Det er altså derfor hensigten med suspensionen at give et friere spillerum for markedskræfterne.

For en ordens skyld vil jeg afslutningsvis tilføje, at lofterne for obligationsudstedelsen i almindelighed inden for realkreditområdet er ophævet for længe siden med undtagelse af en overgrænse for realkreditinstitutternes udlån til låneformål, der ikke har tilknytning til investering i forbedring eller vedligeholdelse af boliger. Loftet for en sådan almindelig optagning er blevet fastsat til 550 mill. kr. i kontantprovenu svarende til provenuet af ca. 700 mill. kr. i 12 pct.s obligationer. Det indebærer i realiteten en forøgelse af lånemulighederne, fordi der inden for den tidligere kvota, der var af samme størrelsesorden, skulle rummes lån til mindre ombygnings- og vedligeholdelsesarbejder, som nu er blevet undtaget fra loftet.

Hovedsigtet med aftalerne med realkreditinstitutterne – og det gælder også aftalerne med livsforsikringsselskaberne og pensionskasserne – er således fortsat at tilgodese investerings- og forbedringsaktiviteter samt ejerskiftefinansiering, mens lån til forbrugsformål er begrænsede. Det hovedkriterium må anses for en naturlig fortsættelse af linjen i den økonomiske politik.

Kelm-Hansen (S):

Umiddelbart kunne man have forventet, at fremskridtspartiet havde taget sit beslutningsforslag om afskaffelse af låneloftet tilbage. Som alle vil vide – i hvert fald vil man vide det efter økonomiministerens redegørelse her – er Nationalbanken blevet enig med pengeinstitutterne om at suspendere låneloftet, bl. a. fordi det ikke blev udnyttet i den øjeblikkelige situation og der derfor ikke var nogen direkte risiko for en udlåns eksplosion.

Hvad derfor de mere principielle synspunkter vedrørende nødvendigheden af et

låneloft angår, skal jeg her i dag ikke spille tingets tid, men henvise til de bemærkninger, som økonomiministeren netop har gjort, og i øvrigt til de synspunkter, som socialdemokratiets ordførere ved tidligere lejligheder har fremført, når vi har behandlet det samme forslag fra fremskridtspartiet.

Fogh Rasmussen (V):

Som på de fleste andre områder har udviklingen også på dette område overhalet fremskridtspartiet. Det udlånsloft, som fremskridtspartiet her har fremsat forslag om at afskaffe, er allerede blevet suspenderet, og som hr. Kelm-Hansen var inde på, kunne man med rette have forventet, at fremskridtspartiet derfor havde taget sit forslag tilbage og sparet folketinget for den foreliggende behandling.

Jeg vil imidlertid benytte anledningen til i forlængelse af økonomiministerens betragtninger at sige, at vi i venstre hilser det med tilfredshed, at udlånsloftet er blevet suspenderet. Vi har altid været af den opfattelse, at dette udlånsloft har virket forvridende på konkurrencen inden for pengeinstitutsektoren, og efterhånden var det også blevet så udhulet, at det slet ikke tjente sit oprindelige formål.

Nu kan man selvfølgelig spørge, hvor stærk en lettelse den gennemførte suspension egentlig betyder for pengeinstitutterne. Vi har hørt nationalbankdirektøren udtale – og det har økonomiministeren gentaget her i dag – at det ikke er målsætningen om en stram pengepolitik, der er blevet ændret, men kun midlerne. Vi er også klar over, at de begrænsninger, der nu lægges på pengeinstitutternes udlånsmuligheder, er begrænsninger på de faktiske udlån, hvor de tidligere begrænsninger var begrænsninger på udlånstilsgagnene, og alene dette muliggør jo en noget strammere styring end den, der tidligere har været. Men det er klart, at der ligger en stor fordel i, at man nu ophæver de stærkt individuelle lånelofter for de enkelte pengeinstitutter, der har medført en alt, alt for skarp markedsdeling. Der er nu lagt op til en lidt friere konkurrence mellem pengeinstitutterne, hvor bl. a. en forøgelse af indlånene kan give basis for en forøgelse af udlånene, og det hilser vi med tilfredshed.

[Fogh Rasmussen]

I det hele taget må det være vores henstilling til regeringen, at de bestræbelser, som et bredt flertal i folketinget har udfoldet med hensyn til at liberalisere långivningen inden for realkrediten, videreføres også på andre områder af kapitalmarkedet.

Nu er der taget et lille, beskedent skridt, for så vidt angår pengeinstitutterne, og i anledning af økonomiministerens bemærkninger om behovet for en fortsat styring af kapitalmarkedet vil jeg sige, at det, der i virkeligheden er behov for, er en normalisering af kapitalmarkedet, så pengestrømmene kan komme til at flyde lidt friere. Det sagde et bredt folketingsflertal ja til med vedtagelsen af realkreditlovene for nylig, og nu er der taget et lille skridt her. Denne udvikling bør fortsætte også på andre områder.

Kjelgaard (KF):

Sidst vi drøftede fremskridtspartiets forslag til en ophævelse af udlånslofterne, gjorde vi det på et mere realistisk grundlag end i dag, for selv om forslagsstillerne med ordet »udlånslofter« mener alle mulige andre restriktioner, er det udlånslofterne, forslaget omhandler, og det er som bekendt og nu nævnt nogle gange allerede ophævet for pengeinstitutternes vedkommende, hvilket vi er tilfredse med.

Jeg beklager, at det for en uges tid siden ikke lykkedes at påvirke hr. Askjær Jørgensen til at tage forslaget tilbage, for det er tidsspilde at diskutere det. Udlånslofterne er ophævet, og der er indgået en anden og bedre aftale mellem Nationalbanken og pengeinstitutterne. Lad dog den aftale vise sin duelighed, inden vi bruger mere kostbar tid på ikke at løse de store problemer, vi slås med! For som det også fremgik af debatten for et år siden, er det jo helt andre steder, vi virkelig skal sætte ind: hele den økonomiske politik, den offentlige sektors næsten u hæmmede vækst, betalingsbalanceunderskuddet, gælden til udlandet og mange andre ting.

Derfor skal jeg nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde under debatten for et par år siden som registreret i de spalter, der er anført i de indledende bemærkninger til forslaget, og slutte med at sige følgende: Nationalbanken har ansvaret for og pligten til i situationen at styre kreditformidlingen, og den

pligt og det ansvar ønsker vi ikke at rokke ved i øjeblikket.

Rahbæk Møller (SF):

Et sådant forslag kan jeg dårligt tage stilling til, for det er umuligt at være for eller imod noget, der allerede er sket, så det vil jeg lade ligge.

Men der er et enkelt punkt, jeg gerne vil tage op, det samme, som den foregående taler nævnte, nemlig Nationalbankens status. Det ligger i virkeligheden i forslaget, at fremskridtspartiet ønsker at ændre Nationalbankens status, idet der står: folketetinget pålægger økonomiministeren at meddele Danmarks Nationalbank osv. Det kan jeg være meget enig med fremskridtspartiet i, for vi synes, det er en urimelighed, at Danmarks Nationalbank har en status, der i virkeligheden betyder, at en væsentlig del af den økonomiske politik ikke kan diskuteres her i tinget. Der er vi altså meget enige med fremskridtspartiet. Nationalbanken bør gøres til en bank under økonomiministeren, således at den kommer under parlamentarisk ansvar.

Janne Normann (RV):

Som flere ordførere har været inde på, er det jo post festum, vi diskuterer dette forslag, og jeg synes også, det er tidsspilde. Jeg synes, at fremskridtspartiet burde have taget forslaget tilbage, efter at udlånsloftet var suspenderet, så jeg skal i hvert fald ikke forlænge debatten ved at komme med generelle betragtninger.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg vil såmænd bare sige, at jeg ikke forstår, fremskridtspartiet vil opretholde et særdeles overflødig forslag.

Alfred Hansen (DR):

I stedet for at bruge tiden på at diskutere, om forslaget skulle have været taget af bordet eller det skulle fastholdes, vil jeg gerne sige, at retsforbundet er helt enig i og tidligere har givet udtryk for, at udlånsloftet skulle hæves. Vi er af den opfattelse, at de mennesker, der har behov for at låne penge, også får de penge, de vil låne. Spørgsmålet er blot, om de skal låne dem i pengeinstitutterne eller de skal låne dem på det grå og det sorte pengemarked. Vi hilser med tilfredshed,

[Alfred Hansen]

at udlånsloftet er suspenderet, og anmoder regeringen om at gøre det permanent.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil gerne takke økonomiministeren for, at vi nu har fået det officielt bekræftet her fra folketingets talerstol, at restriktionerne på pengeudlån i Danmark ikke er ophævet. Det er dermed slået fast, og det er mere rimeligt, at vi har fået det slået fast her fra tingets talerstol af ministeren end via en pressemeddelelse fra Nationalbanken.

Så skal jeg også beklage, at tilstandene er sådan i det danske folketing, at der er medlemmer, der har så travlt med at få holdt fyraften denne fredag formiddag, at de ikke mener at have tid til at diskutere landets pengepolitik. Vi mener, at der er så mange uheldige faktorer i Danmarks pengepolitik, at der i allerhøjeste grad er behov for, at vi diskuterer det. Men jeg må altså notere mig, at der er ordførere, der mener, det er tidsspilde, at vi diskuterer landets politik, og som altså mener, det er vigtigere at komme hjem og holde fredag end at passe sit job herinde; det hold kan jeg desværre ikke være med på.

Jeg noterede mig også, at hr. Fogh Rasmussen mente, der nu var en strammere styring på pengeudlån, og at hr. Fogh Rasmussen nærmest var glad ved det. Jeg synes, det er trist, at et forholdsvis ungt medlem af Danmarks liberale parti er tilfreds med en strammere styring, men det har vi altså hørt nu i dag.

Det er en ejendommelig situation, at jeg pludselig kan være enig med ordføreren for SF, men det forhindrer mig ikke i at sige, at vi i fremskridtspartiet mener, at den danske pengepolitik flyder så voldsomt, at folketinget må tage ansvaret. Vi mener også, at der skal være mulighed for at diskutere problemerne her, og at vi skal have lov til at holde ministeren op på det, når det kører skævt.

Det, vi har oplevet det sidste års tid i retning af, at man vil forsøge at få forsikrings-selskaber og pensionskasser, og hvad ved jeg, til at overtage bankernes funktion, er noget, der gør os urolige, og det er sådanne ting, der er årsagen til, at vi fandt anledning til at genfremsætte vores lovforslag.

Det er vores hovedsynspunkt, at vi har en masse gode pengeinstitutter i Danmark. Vi er overbevist om, at der i hvert eneste af disse

pengeinstitutter sidder en ledelse, som er ansvarlig ikke alene over for det enkelte pengeinstitut, dets indskydere, garanter osv., men også over for det danske samfund. Derfor synes vi, det er urimeligt, at man herfra påberåber sig, at man skal styre, regulere, gribe ind og gennemføre restriktioner.

Når vi har genfremsat dette forslag, er det også for at sige til økonomiministeren, at vi er meget, meget utilfredse med, at en socialdemokratisk regering forsøger at føre dele af pengeinstitutternes virke over i pensionskasser, forsikringsselskaber osv. Vi synes, det er en meget uheldig sammenblanding af tingene, og vi vil opfordre ministeren meget kraftigt til at respektere de ansvarsbevidste og dygtige pengeinstitutter, vi har i Danmark, og lade disse pengeinstitutter få fri ret til at disponere vedrørende pengeudlån i Danmark; det er det, dette her drejer sig om.

Jeg kan da godt forstå, at hr. Kjelgaard og hr. Fogh Rasmussen stadig befinder sig i en ejendommelig situation, for udlånslofterne er jo en af de ting, der gjorde, at Danmark blev træt af VKR-regeringen, og at der kom protesterende partier ind i folketinget først i 1970'erne. Det er en af de ting, som vi, der i 1960'erne havde arbejdet hårdt for at få den VKR-regering op at stå, blev meget, meget skuffede og dybt chokerede over at VKR-regeringen lavede. Vi blev dybt chokerede over, at en VKR-regering kunne finde på sådanne socialdemokratiske tiltag. Det synes jeg skal med i denne historie, for det er nok en af årsagerne til, at hr. Kjelgaard og hr. Fogh Rasmussen m. fl., der repræsenterer disse partier, nu forsøger at harcelere over os andre i stedet for at gå ind i essensen. Men jeg synes, det er lidet klædeligt for repræsentanterne for disse partier, at de ikke vedstår at have været med til at gennemføre en socialdemokratisk politik, som er det, det drejer sig om.

Vi kan jo tage hul på en lang pengepolitisk debat, men det forudsiger jeg faktisk at man ikke kan få gehør for. Derfor vil jeg slutte med at henvise til den sidste sætning, der stod i lederen i Berlingske Tidende for den 4. december, altså i går. Der står i den sidste sætning, at den pengepolitiske regulering har et skær af vilkårlighed. Det synes jeg i allerhøjeste grad er rigtigt. Den pengepolitiske regulering i Danmark har i allerhøjeste grad et skær af vilkårlighed.

[Askjær Jørgensen]

Det er tingenes tilstand i det Danmark, hvor socialdemokratiet bistået af VKR kører Danmark længere og længere ud over afgrundens rand. Det synes jeg man skulle beskæftige sig med i stedet for at komme herop og stå og sige, det er tidsspilde at snakke om det, for det er jo trukket tilbage.

Økonomiministeren har sagt her fra talerstolen i dag, at der stadig væk er restriktioner på pengeudlån i Danmark, og det er tydeligt sagt fra Nationalbanken, at hvis et enkelt pengeinstitut trækker mere eller forøger sit udlån mere, end man synes om, så vil der blive lukket for det – ganske rigtigt efter en advarsel.

Der er fortsat behov for at diskutere pengepolitikken i Danmark, og vi vil ikke standse vor kamp for at få bedre forhold i Danmark også på dette område.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Fremfor blot at vælge at kalde det tidsspilde har jeg ment, at man kunne benytte lejligheden til lidt pædagogisk virksomhed over for fremskridtspartiet, men det har ikke hjulpet fænomenalt meget, kan jeg høre på hr. Askjær Jørgensen.

Det er rigtigt, at det stadig væk er en nødvendighed at føre penge- og kreditpolitik her i landet, men det bør hr. Askjær Jørgensen ikke beklage, for hvis man ikke havde regler som dem, vi har haft, eller dem, vi nu lidt mere liberalt har indført, ville vi blive nødt til at have et betydelig højere renteniveau her i landet. Jeg har dog hørt hr. Askjær Jørgensen være med til at beklage det høje renteniveau, så der er ikke meget logisk sammenhæng i de holdninger, hr. Askjær Jørgensen giver udtryk for.

Hr. Askjær Jørgensen har megen tillid til bankvæsenet, hørte vi. Så burde det gøre indtryk på hr. Askjær Jørgensen, at dette er en aftale mellem Nationalbanken og pengeinstitutterne, en aftale mellem Nationalbanken og pengeinstitutternes foreninger. De har givet udtryk for, at de udmærket forstår, at man må have disse tilbagefaldsmuligheder, som er indeholdt i aftalen. Det finder de rimeligt. Det burde dog gøre indtryk. Når hr. Askjær Jørgensen ellers er så begejstret for disse pengeinstitutter og deres dygtige ledelse, burde det da gøre indtryk, at de accepterer det, vi her har gennemført.

Fogh Rasmussen (V):

Det kan kun være hr. Askjær Jørgensens helt ufattelige mangel på anstændighed i politisk debat og hr. Askjær Jørgensens forståelige mangel på saglige argumenter, der kan få hr. Askjær Jørgensen til at beskyldes os andre for hellere at ville holde fyraften end diskutere fremskridtspartiets inderlig overflødige forslag. At det er et inderlig overflødigt forslag, dokumenteres vel bedst af, at hr. Askjær Jørgensen end ikke levnedes sit eget forslag et eneste ord, men benyttede hele sin taletid til en ordflom af skældsord rettet mod andre partier.

Jeg skal kun for en ordens skyld sige til hr. Askjær Jørgensen, at jeg ikke med et eneste ord har udtrykt tilfredshed med en strammere styring af kreditformidlingen. Jeg har tværtimod i hele mit indlæg argumenteret for en mindre stram styring af kreditformidlingen.

Askjær Jørgensen (FP):

Ministeren beklagede, at det ikke havde hjulpet meget at drive pædagogisk virksomhed over for undertegnede. Jeg må notere, at vi i en årrække har forsøgt at fortælle socialdemokratiet, hvordan man burde styre Danmark. Vi beklager, at det ikke har virket mere på socialdemokratiet. Hvis man havde hørt noget mere efter, hvad vi forklarede, var det ikke gået så galt i Danmark. En repræsentant for et parti, der har kørt Danmark i sæk, skal ikke komme her og lære andre, hvordan man skal gøre.

Jeg kunne godt have brugt mere af hr. Fogh Rasmussens tid ved at læse højt af forslaget, men jeg går ud fra, at hr. Fogh Rasmussen har læst forslaget, og jeg går ud fra, at hr. Fogh Rasmussen er vidende om, hvad der tidligere er sagt. Af hensyn til hr. Fogh Rasmussen, der måske hellere vil beskæftige sig med noget andet, skal jeg lade være med at insinuere igen, at det er, fordi hr. Fogh Rasmussen hellere vil holde fri, men det var derfor, jeg ikke gentog, hvad der er sagt tidligere fra vor ordfører. Det står jo i folketingets forhandlinger, og det står i forslaget på tryk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af patentloven.
(Lovforslag nr. L 88. Fremsat 28/11 80).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om hemmelige patenter.
(Lovforslag nr. L 96. Fremsat 28/11 80).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Kelm-Hansen (S):

Da folketinget sidst beskæftigede sig med patentloven, det var i samlingen 1977-78, lykkedes det desværre ikke at gøre arbejdet færdigt. Hensigten var dengang at bringe dansk patentlovgivning i overensstemmelse med den internationale udvikling på området ved at tilvejebringe hjemmel for, at Danmark kunne tiltræde fire internationale aftaler på patentrettens område. For de to konventioners vedkommende, hvor der af hensyn til grundlovens § 20 skulle opnås $\frac{2}{3}$ flertal i folketinget, idet der var tale om suverænitetsafgivelse, blev der ikke opnået det tilstrækkelige antal stemmer. Det drejede sig om Den europæiske Patentkonvention af 1973 og Fællesskabets Patentkonvention af 1975.

Den mellemliggende periode har klart vist, sådan som det også fremgik af industriministerens instruktive fremsættelsestale, at det vil være en indlysende fordel for Danmark at deltage i det udvidede patentsamarbejde,

sådan som disse to konventioner åbner mulighed for. Dette samarbejde vil give en række rationaliseringsfordele, og det øgede antal patenter, som får gyldighed i Danmark, indebærer muligheden for en forøget import af teknologi med en deraf følgende inspiration og udvikling for dansk industri og for dansk erhvervsliv. Det er da også karakteristisk, at netop Industrirådet og brede kredse i dansk erhvervsliv anbefaler, at man nu igen søger skabt mulighed for en tilslutning til de konventioner, som vi altså ikke nåede igennem med i 1978.

I de mange måneders grundige udvalgsarbejde, som forslaget var underkastet i 1977-78, blev der brugt megen tid på at drøfte de betænkeligheder, der var forbundet med at ophæve det danske forbud mod at give patent på lægemidler, næringsmidler og fremgangsmåder til fremstilling af næringsmidler. Erfaringerne i den mellemliggende periode har fået disse betænkeligheder til at blegne en del, og det vil derfor være rimeligt også på dette område at følge ministerens forslag om at ophæve de gældende forbud mod patentgivning på de nævnte områder.

Også sprogproblemerne blev grundigt gennemdrøftet sidste gang – og med rette. For Den europæiske Patentkonventions vedkommende skal patentbeskrivelsen og patentkravene i deres helhed oversættes til dansk for at få gyldighed her i landet. For Fællesskabets Patentkonvention er der i lovforslaget mulighed for at tage et forbehold vedrørende hele patentskriftets oversættelse til dansk.

I øvrigt er der ved hjælp af patentdirektoratets serviceafdeling skabt gode muligheder for at bistå ikke mindst de mindre erhvervsvirksomheder med de spørgsmål, som de internationale patentordninger rejser.

Det bør også bemærkes, at vi i den nuværende situation har en vældig ansøgningspukkel i den danske patentadministration, som vil blive væsentligt aflastet ved en tilslutning til det europæiske patentsamarbejde.

I sammenhæng med forslaget om ratificering af de to patentkonventioner er der også fremsat et mindre lovforslag om en ændring af lov om hemmelige patenter, således at denne lov kommer til at fungere i forbindelse med de europæiske patenter, som får virkning for Danmark.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan give sin tilslutning til gennemførelsen af